

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121207139
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121207139.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Gabriela Brišková a Mgr. Matúš Staríček, v právnej veci žalobkyne: Ing. K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. ulica XXXX/X, T., zastúpená splnomocnenkyňou: VESTENICKÁ & BD advokátska kancelária, s.r.o., Ševčenkova 5, Bratislava, IČO: 50 217 020, proti žalovanému: Ing. K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. ulica XXXX/X, T., o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 37C/71/2021-39 zo dňa 14. decembra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému u k l a d á povinnosť dočasne nevstupovať do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX pre obec T., katastrálne územie T., a to na pozemok parc. reg. „C“ č. 4021/374, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 270 m², pozemok parc. reg. „C“ č. 4021/470, druh pozemku: orná pôda o výmere 603 m², a do rodinného domu súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc. reg. „C“ č. 4021/374, s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o žalobe žalobkyne proti žalovanému o obmedzenie užívacieho práva žalovaného alebo vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam.

II. Žalobkyni sa u k l a d á povinnosť podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia odvolacieho súdu na súd prvej inštancie žalobu vo veci samej, v ktorej sa bude v postavení žalobkyne domáhať proti protistrane ako žalovanému obmedzenia užívacieho práva žalovaného alebo vylúčenia žalovaného z užívacieho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným vo výroku I. tohto uznesenia.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu.

IV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 24.11.2021 zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. e/ a f/, § 326 ods. 1, § 327, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 185 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podaním zo dňa 24.11.2021 domáhala jednak rozvodu manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a zároveň aj návrhu na nariadenia neodkladného opatrenia. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol vylúčený na samostatné konanie. Tento návrh bol súdu doručený dňa 25.11.2021 a žalobkyňa sa ním domáha, aby súd nariadeným neodkladným opatrením uložil žalovanému, aby nevstupoval do rodinného domu so súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc. reg. „C“ č. 4021/374, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 270 m², ako aj na príľahlý pozemok s parc. č. 4021/470, druh pozemku: orná pôda o výmere 603 m², ktoré nehnuteľnosti sú vedené Okresným

úradom Trnava, katastrálnym odborom, evidované na LV č. XXXXX pre katastrálne územie T., a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (o rozvod manželstva).

2. Návrh na rozvod manželstva ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila žalobkyňa tým, že so žalovaným sa zoznámili v roku 1997 počas štúdia na vysokej škole. Po piatich rokoch chodenia uzavreli manželstvo v roku 2002. V manželstve sa im narodili deti, v roku 2003, toho času už plnoletá, Q. a v roku 2007 K.. Harmóniu a príkladnú starostlivosť manžela o rodinu občasne narúšali alkoholové excesy manžela. Nikdy nemali problém s komunikáciou, hádkami, krikom. Jediný problém počas manželstva, ktorý riešili, bol vždy len alkohol. Postupom rokov sa konzumácia alkoholu zvyšovala a aj napriek úpornej snahe problém riešiť, manžel pomoc odmietal. Od roku 2018, kedy začal manžel extrémne piť, mu bola rodina oporou. Navštevovali psychológa a psychiatra. Liečený bol medikamentózne vtedy stanovenou diagnózou „vyhorenie“. Po ustálení zdravotného stavu a jeho vlastnom zhodnotení, že je v poriadku, s liečbou aj napriek upozorneniam lekárov skončil. Od tohto roku sa jeho stav postupne aj napriek pomoci rodiny, priateľov, lekárov rapídne zhoršil, až do stavu kedy to prestala zvládať aj najbližšia rodina. Excesov pribúdalo a aj urážok, ponižovania, obviňovania a napádania. V mesiaci október 2020 žalovaný nastúpil na protialkoholické liečenie do Prahy na 1 mesiac, avšak po dvoch týždňoch liečenia sa vrátil na Slovensko v opitom stave a spal vonku na lavičke v Trnave, kde ho okradli. Po opätovnom naliehaní sa na liečenie vrátil po 2 dňoch strávených v Trnave. Po návrate z liečenia abstinoval 3 týždne. V mesiaci december 2020 bol dobrovoľne hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení Trnava za účelom detoxikácie. V mesiaci január 2021 abstinoval do 19.01.2021 a následne bol „na ľahu“ do 24.01.2021, ktorý bol sprevádzaný zmiznutím z domu na 3 dni, pričom nikto nevedel kde sa nachádza a či je v poriadku. Následne sa rovnaká situácia zopakovala aj v mesiaci február 2021, kedy na niekoľko dní odišiel z domu, nevedno kam, kde pije a potom sa vráti domov opitý a agresívny. V mesiaci marec 2021 (od 22.03. do 26.03. je v opitosti mimo domu) je opäť na základe svojho dobrovoľného rozhodnutia hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v Trnave za účelom detoxikácie. Situácia s manželovými alkoholickými „výletmi“, kedy je niekoľko dní preč a rodina a priatelia ho hľadajú, sa opakuje aj v nasledujúcich mesiacoch. V mesiaci jún sa správanie žalovaného zhoršilo natoľko, že bola privolaná záchranná zdravotná služba, nakoľko sa vyhrážal smrťou, napísal list na rozlúčku, skonsumoval veľa liekov na spanie a antidepresíva zapil alkoholom, čo spôsobilo halucinácie a viedlo k ďalšej hospitalizácii na psychiatrickom oddelení. Dňa 26.07.2021 nad ráno si žalovaný bez vedomia požičal auto dcéry, s ktorým mal dopravnú nehodu. Po nehode sa ani nevrátil domov, skryl sa v otcovom bývalom rodinnom dome v N., kde pokračoval v pití. Do domu sa dostal vlámaním. Po dvoch dňoch a telefonáte z cudzieho mobilného telefónu oznámil, kde sa nachádza a kam treba pre neho bezodkladne prísť. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v mesiaci august 2021 (23.08.2021) jej mama na žalovaného zavolała policajnú hliadku, pretože bol voči nej i dcére agresívny. Jej mamu slovné vulgárne napadol, na jej obranu sa pred ňu postavila dcéra, ktorej v zápale hnevu silou vyrazil okuliare a niekoľkokrát ju sotil. Aj napriek tomu, že ho policajná hliadka zaistila a pre agresívne reakcie odvieďa v putách, po niekoľkých hodinách ho prepustili s blokovou pokutou a zrušili aj možnosť vypovedania v danej veci. Dňa 31.08.2021 sa žalovaný opäť vlámal do rodinného domu bratranca v N., kde svojvoľne začal prerábať dom, bez akéhokoľvek vysvetlenia alebo dohody medzi nimi. Ten následne pre jeho agresívne správanie zavolał políciu, ktorá ho umiestnila do CPZ, na čo bratrancova mama (p. N.) podala na neho trestné oznámenie. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v mesiaci september ju a dcéru po opätovnom delirantnom výstupe vyhodil z domu. Zostal tam s ním syn, ktorý s ním každý deň prežíval jeho agresívne epizódy a bol obeťou jeho vulgárneho správania. Chýbal v škole, o čom svedčí aj jeho dochádzka. Syn z domu odísť nechcel, nakoľko bol presvedčený, že otca zachráni. Práve na jeho podnet žalobkyňa privolała dňa 10.09. cca o 1.00 hod v noci záchrannú službu. Prišla však i polícia a keďže sa nedalo nič robiť, jedine k čomu dospeli bolo, že syn na výzvu policajtov išiel bývať s ňou a dcérou do podnájmu. Žalobkyňa odo dňa 08.09.2021 býva spolu s deťmi v podnájme v 2. izb. byte v T., pričom žalovaný ich prenasleduje, snaží sa nájsť byt kde dočasne bývajú. Niekoľkokrát ho s deťmi videli pohybovať sa na ulici, na ktorej sa prenajatý byt nachádza, kde čakal, že na nich natrafí, avšak zatiaľ pozná iba ulicu a nie kde konkrétne (v ktorom bytovom dome) sa prenajatý byt nachádza. Odkedy odišli zo spoločnej domácnosti je žalovaný neustále v opitom stave, pričom sa mu zhoršil i fyzický stav. Začal si požičiavať peniaze, minul časť dcérinho sporenia na školu. Kľúče od áut nemá pre jeho vlastnú bezpečnosť i bezpečnosť ostatných. To viedlo k dvojnásobnej krádeži ŠPZ na aute, ktoré s deťmi používajú. Žalovaný odmieta nastúpiť na liečenie, jeho obľúbené slovo, ktoré voči nim používa čoraz častejšie je „vendeta“. Jeho agresivita a vyhrážky sa voči nim stupňujú a má dôvodnú obavu o ich životy a zdravie. Nekriticky ich obviňuje z jeho stavu a absolútne si nepriznáva problém s alkoholom. Jeho telo a myseľ sú zdevastované nadmernou konzumáciou alkoholu do takej miery, že potrebuje odbornú pomoc,

čo samozrejme nepriznáva. Absolútne sa nezaujíma o deti a ich potreby a tobôž nie o ich psychický stav. Žalobkyňa ďalej uviedla, že správanie sa žalovaného voči nej aj deťom je pre deti traumatizujúce, neplýva dobre na ich psychický stav a odpútava ich to od ich každodenných školských aj mimoškolských povinností a obáva sa, že keď sa žalovaný dozvie o tom, že podala návrh na rozvod manželstva, bude sa chcieť pomstiť a ublížiť im. Vzhľadom na skutočnosť, že nevedia kde sa žalovaný nachádza a pohybuje, a deti nemajú v byte, kde sa momentálne nachádzajú v podnájme, vytvorené vhodné podmienky na štúdium a celkové fungovanie, chcú sa vrátiť do ich domu, do prostredia ktoré deti poznajú a majú tam všetky svoje osobné veci. Okrem iného žalovaný po ich odchode zo spoločnej domácnosti devastuje spoločný majetok, ničí spoločné veci ako aj veci detí. Vzhľadom na opísanú situáciu nie je možné tam zotrvať, pokiaľ bude mať žalovaný prístup do domu. Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že je potrebné dočasne a bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, pričom žalovaný v prípade potreby má možnosť prebývať u svojich rodičov, ktorí vlastnia rodinný dom v T..

3. K návrhu žalobkyňa pripojila čestné vyhlásenie svojej matky zo dňa 21.11.2021, čestné vyhlásenie maloletého syna K. zo dňa 22.11.2021, čestné vyhlásenie dcéry Q. zo dňa 22.11.2021, sobášny list, výpis z LV č. XXXXX, fotografie, elektronickú komunikáciu, potvrdenie o podaní trestného oznámenia pre prečin porušovania domovej slobody zo dňa 31.08.2021 na OR PZ v Senici oznamovateľky H. N., návrh na ústavnú liečbu.

4. Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a predložených listinných dokladov dospel súd prvej inštancie k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a je potrebné ho zamietnuť.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri návrhu žalobkyne nejde o neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ale o neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f) CSP, nakoľko z vyjadrení žalobkyne je zrejmé, že už v čase podania návrhu žalobkyňa nebývala so žalovaným na spoločnej adrese A. ulica XXXX/X, T., keďže žalobkyňa odišla dňa 08.09.2021 bývať s deťmi do podnájmu 2-izbového bytu v T.. Súd mal z obsahu spisu za osvedčené, že žalobkyňa a žalovaný sú manželmi, ktorí sú v rozvode konaní, ktoré nebolo dosiaľ skončené. Z ich manželstva pochádzajú dve deti, dcéra Q. a maloletý syn K.. Z predložených listinných dôkazov mal súd za osvedčené, že medzi účastníkmi je konfliktný vzťah, žalovaný v zvýšenej miere požíva alkohol a po jeho požití býva často agresívny a verbálne uráža celú rodinu. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že žalobkyňa so žalovaným toho času nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko žalobkyňa odišla aj s deťmi zo spoločného domu do podnájmu a v súčasnosti tak má zabezpečené bývanie na tomto mieste. Z návrhu ďalej plynie, že žalovaný zostal bývať na adrese ich spoločného bydliska A. ulica XXXX/X, T., pričom z LV č. XXXXX pre k. ú. T. vyplýva, že tento rodinný dom je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - žalobkyne a žalovaného. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa listinnými dôkazmi nepreukázala naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu práve neodkladným opatrením, nakoľko žalobkyňa aj s deťmi už odo dňa 08.09.2021 nebývajú v spoločnej domácnosti so žalovaným, teda v dome, do ktorého navrhuje žalovanému zakázať vstup. Žalobkyňa si teda vzhľadom na svoju situáciu, keďže sa bojí, že by jej manžel (žalovaný) jej aj deťom mohol ublížiť, zabezpečila dočasne bývanie na inom mieste (v podnájme), preto súd jej návrh zamietol ako nedôvodný.

6. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa s návrhom, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu. Žalobkyňa nesúhlasila s napádaným uznesením, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Žalobkyňa uviedla, že na jej strane došlo medzičasom k zmene pomerov v tom smere, že sa s deťmi nasťahovala naspäť do rodinného domu, ktorý je v BSM sporových strán a to z viacerých dôvodov. Bývanie v prenajatom byte bolo pre žalobkyňu a deti nevyhovujúce. Deti nemali svoje zázemie a vhodné podmienky na štúdium čo sa začalo prejavovať na psychickej nepohode detí aj žalobkyne. Nakoľko mali obe deti súčasne online vyučovanie, nebolo možné toto realizovať v prenajatom byte, keďže sa vzájomne rušili. Od začiatku decembra 2021 boli deti nútené absolvovať online výučbu v rodinnom dome, kde majú každý svoju detskú izbu prispôbenú svojim potrebám. Za týmto účelom ich žalobkyňa každé ráno odviezla do rodinného domu, kde mohli absolvovať vyučovanie každý vo svojej izbe, po vyučovaní ich žalobkyňa odviezla naspäť do prenajatého bytu kde prespávali. U syna K. sa začali v dôsledku celej situácie a stresu, ktorému bol vystavovaný, prejavovať zdravotné problémy so srdcom. Momentálne s ním žalobkyňa navštevuje lekárov. Dcéra Q.

sa pripravuje na maturitné skúšky a skúšky na vysokú školu, kedy rovnako potrebuje stabilné prostredie bez rušivých vplyvov v podobe alkoholických excesov žalovaného. Ďalším dôvodom na opustenie prenajatého bytu v T. zo strany žalobkyne a detí bola aj finančná otázka, kedy žalobkyňa uhradila poplatky aj za rodinný dom aj za byt v prenájme, čo neúmerne zaťažovalo rodinný rozpočet, keďže všetky výdavky na rodinu hradí výlučne sama. Žalobkyňa má vedomosť, že si žalovaný zabezpečil bývanie v podnájme v T.. Odkedy sa žalovaný dozvedel o skutočnosti, že sa žalobkyňa s deťmi nasťahovala naspäť do ich rodinného domu, pravidelne za nimi prichádza pod vplyvom alkoholu, prelieza plot a dobíja sa do rodinného domu, kričí na žalobkyňu a deti. Uvedené konanie je zachytené aj prostredníctvom externej kamery. Žalobkyňa sa domnieva, že sa správanie žalovaného bude stupňovať. Žalobkyňa zastáva názor, že dostatočným spôsobom a hodnoverne preukázala, že z konania žalovaného jednoznačne vyplýva existencia obavy o zdravie a život žalobkyne a detí. Súd prvej inštancie neodkladné opatrenie nenariadil aj napriek tomu, že podľa názoru žalobkyne boli splnené zákonné podmienky. Súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí tvrdí, že žalobkyňa nepreukázala naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. S uvedeným tvrdením žalobkyňa nesúhlasí, nakoľko má za to, že predložila viacero dôkazov, z ktorých bezpochyby vyplýva správanie sa žalovaného voči nej a deťom, ako aj jeho vyhrážky nielen formou sms komunikácie. Žalobkyňa nie je zrejme prečo jej súd odmietol poskytnúť súdnu ochranu formou neodkladného opatrenia, ktoré navrhovala, keďže bolo preukázané nepredvídateľné a hlavne agresívne správanie sa žalovaného voči nej a deťom v dôsledku nadmerného požívania alkoholu. Keď nebude poskytnutá súdna ochrana v podobe neodkladného opatrenia včas, môže sa stať, že dôjde k takému zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobkyne a jej detí (napríklad fyzickým napadnutím žalobkyne alebo detí, ktoré môže byť fatálne), kedy sa neskoré poskytnutie súdnej ochrany stane už bezpredmetným. Keď sa žalobkyňa s deťmi vrátila do ich rodinného domu, našli rozbité vstupné dvere, ktoré s vysokou pravdepodobnosťou poškodil žalovaný. Na základe uvedených tvrdení je žalobkyňa presvedčená, že napádané uznesenie súdu nereflektuje na ňou predložené dôkazné prostriedky.

7. Žalovaný sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že žalobkyňa použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejme, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčených strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti

uznesení o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

16. Podľa § 332 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

17. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

18. Podľa § 336 ods. 2 CSP súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej.

19. Podľa § 336 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

20. Podľa čl. 19 ods. 1, 2 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

21. Podľa čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach „ochranné opatrenie“ je akékoľvek rozhodnutie bez ohľadu na jeho názov, nariadené vydávajúcim orgánom členského štátu pôvodu v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, ktorým sa osobe predstavujúcej riziko ukladá jedna alebo viacero nasledujúcich povinností s cieľom chrániť inú osobu, ak môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita tejto inej osoby:

- a) zákaz alebo úprava vstupu na miesto, kde má chránená osoba pobyť, kde pracuje, alebo ktoré pravidelne navštevuje alebo kde sa pravidelne zdržiava;
- b) zákaz alebo úprava kontaktu s chránenou osobou akýmkoľvek spôsobom vrátane telefonického kontaktu, elektronickej alebo riadnej pošty, faxu alebo iných prostriedkov;
- c) zákaz alebo úprava približovania sa k chránenej osobe bližšie ako na určenú vzdialenosť.

22. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávneného účastníka.

23. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení, pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, ak sú tvrdenia, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť nároku aspoň osvedčené. Účelom neodkladného opatrenia je zvyčajne dočasne zabezpečiť ochranu porušených a ohrozených práv účastníkov a to do času definitívnej právnej ochrany. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenia osvedčiť na jeho navrhovateľovi, ktorý musí ponúknuť súdu také dôkazy, ktoré opodstatňujú naliehavosť, primeranosť a nevyhnutnosť vydať neodkladné opatrenie.

24. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, jeho dôsledky a zánik je potrebné skúmať z hľadiska § 324 a nasledujúcich CSP. Navyše neodkladné opatrenie možno nariadiť, len pokiaľ nie sú

splnené podmienky pre konečné rozhodnutie, pričom svoje opodstatnenie stráca, len čo súd poskytne porušeným alebo ohrozeným právam definitívnu ochranu.

25. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP postačuje, ak je osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa poskytuje pomerne rýchla ochrana, aby nemusela opúšťať svoje obydlie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/355/2012). Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, záznamov polície, keďže stanovisko odporcu je obvykle v zásade protichodné.

26. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobkyňa domáha, aby súd uložil žalovanému (jej manželovi), aby nevstupoval do rodinného domu ako aj na príľahlý pozemok, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (o rozvod manželstva). Súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa listinnými dôkazmi nepreukázala naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu neodkladným opatrením, nakoľko žalobkyňa aj s deťmi už odo dňa 08.09.2021 nebývajú v spoločnej domácnosti so žalovaným, teda v dome, do ktorého navrhuje žalovanému zakázať vstup.

27. Odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje. Záver súdu prvej inštancie o povahe neodkladného opatrenia bol síce správny, keďže ide o neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP, súd prvej inštancie však nesprávne vyhodnotil žalobkyňou priblížený skutkový stav veci, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňuje dočasnú úpravu pomerov formou nariadenia neodkladného opatrenia.

28. Zo žalobkyňou predložených dôkazov bolo zistené, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili manželstvo dňa 30.11.2002, pričom z manželstva pochádzajú dve deti, a to maloletý K. C., nar. XX.XX.XXXX a t. č. už plnoletá Q. C., nar. XX.XX.XXXX. Z predloženého výpisu LV č. XXXXX pre k. ú. T. tiež vyplýva, že nehnuteľnosti, ktorých sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia týka, sú v bezpodielovom spoluvlastníctve žalobkyne a žalovaného.

29. Z návrh na ústavnú liečbu zo dňa 16.09.2021 vyplýva, že žalovanému bolo odporúčané podrobiť sa kompletnej ústavnej liečbe závislosti od alkoholu, nakoľko ambulantná liečba bola neefektívna. V návrhu je uvedené, že žalovaný sa podrobil liečbe na Psychiatrickom oddelení FN Trnava v období 12/2020, 03/2021, 06/2021 a 09/2021.

30. Z čestného vyhlásenia matky žalobkyne p. T. A., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 21.11.2021 vyplýva, že dňa 23.08.2021 bola svedkom ako agresívneho a neprimeraného správania jej zaťa (žalovaného), ktorý ju v opitom stave bezdôvodne slovne napádal a z jeho agresívneho správania nebolo pochyb, že by aj fyzicky zaútočil, pričom pri incidente bolo prítomná aj jej vnučka Q., ktorá sa postavila medzi nich, na čo jej žalovaný zhodil z očí okuliare a niekoľkokrát do nej sotil. Keďže sa bála, že by niečo spravil jej aj vnučke, zavolala na neho políciu.

31. Z čestného vyhlásenia maloletého K. (syna žalobkyne a žalovaného) zo dňa 22.11.2021 vyplýva, že posledné obdobie sa žalovaný správa veľmi zle voči rodine. Kvôli jeho nevhodnému a agresívnemu správaniu boli nútení sa odsťahovať z domu a premiestniť sa do 2-izbového bytu. Bol veľakrát v nemocnici. Žalovanému sa snažili pomôcť, ale aj napriek tomu vyhľadával alkohol a správal sa agresívne k sestre a k mame. Rád by išiel spať domov, ale majú strach zo žalovaného, že im zo života spraví pekló.

32. Z čestného vyhlásenia Q. (plnoletej dcéry žalobkyne a žalovaného) zo dňa 22.11.2021 vyplýva, že jej otec je závislý na alkohole a v priebehu roka bol niekoľkokrát hospitalizovaný na psychiatrii v Trnave. Voči rodine je agresívny a s mamou ich vyhodil z domu. Stalo sa, že jej starej mame začal nadávať a bála sa, že jej ublíži, preto sa postavila medzi nich, pričom žalovaný jej zhodil okuliare a párkrát do nej strčil. Neustále ich kontaktuje telefonicky alebo cez SMS správy, v ktorých nadáva a vyhráža sa, našiel tiež adresu, kde bývajú v podnájme a z auta, ktoré používajú, zobral značky. Chcela by opäť bývať v

dome, kde má všetko, nakoľko je v maturitnom ročníku a pripravuje na vysokú školu. Spolužitie s otcom je po všetkých incidentoch nepredstaviteľné.

33. Z ďalších predložených listinných dôkazov a predložených audiozáznamov vyplýva vulgárna komunikácia žalovaného s rodinou.

34. Z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možno tiež vyvodiť, že dôvodom, prečo sa žalobkyňa s oboma deťmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti (rodinného domu) bolo práve nevhodné správanie sa žalovaného, ktoré negatívne vplýva na žalobkyňu aj ich obe deti. Žalobkyňa k odchodu zo spoločnej domácnosti pristúpila z dôvodu ochrany jej osoby i oboch detí pred nevyspytateľným konaním žalovaného. Zo zhodných vyjadrení žalobkyne, plnoletej dcéry i maloletého syna jednoznačne vyplýva, že v byte, ktorý má pre nich charakter dočasného bývania, nemajú podmienky na adekvátne zabezpečenie ich potrieb (či už ide o otázku priestoru, vecí osobnej povahy alebo možností plnenia si školských povinností oboma deťmi). Konanie jedného člena rodiny za takýchto okolností fakticky obmedzuje kvalitu života zvyšných troch členov rodiny, ktorí podľa obsahu spisu vzniknutú situáciu nezavinili.

35. Z predložených dôkazov vyplýva, že konanie žalovaného je nepredvídateľné z dôvodu konzumácie alkoholu, pričom žalovaný problém so svojou závislosťou bagatelizuje, resp. jeho existenciu nepripúšťa. Z hľadiska presvedčivosti dôkazov, je pri čestných vyhláseniach detí potrebné prihliadať na ich vek, pri ktorom je predpoklad, že sú dostatočne rozumovo vyspelé vyjadriť svoj názor samostatne. Vyjadrenia troch členov domácnosti podporené ďalšími dôkazmi vytvárajú ucelený pohľad na intenzitu nevhodného správania sa žalovaného voči svojmu okoliu. Odvolací súd postupoval v prejednávanej veci v zmysle § 329 ods. 1 vety druhej CSP, pričom skutočnosti uvedené žalobkyňou v návrhu žalovaný nerozporoval, keďže sa k návrhu ani k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

36. Odvolací súd zdôrazňuje, že súdy musia pri svojom rozhodovaní vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán, pričom odchod žalobkyne (a oboch detí) zo spoločnej domácnosti je práve dôsledkom nevhodného správania sa žalovaného. Sám súd prvej inštancie pritom konštatoval, že žalobkyňa si vzhľadom na svoju situáciu, keďže sa bojí, že by jej manžel (žalovaný) jej aj deťom mohol ublížiť, zabezpečila dočasne bývanie na inom mieste (v podnájme). Tento svoj záver ale nesprávne vyhodnotil ako dôvod na zamietnutie neodkladného opatrenia. Odvolací súd má za to, že žalobkyňa dostatočne osvedčila, že konaním žalovaného dochádza k ohrozeniu telesnej i duševnej integrity jej osoby i osoby ich spoločných detí, a to v takej intenzite, ktorá odôvodňuje potrebu dočasnej úpravy pomerov v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP.

37. Navrhovateľka v danom type konania osvedčila dôvodnosť a trvanie chráneného nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ako zákonom stanovených predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Ohrozenie telesnej i duševnej integrity zo strany žalovaného spočíva v jeho prejavoch verbálnej i neverbálnej povahy, ktoré nepriaznivo ovplyvňujú kvalitu života adresátov týchto nevhodných prejavov. Žalobkyňa osvedčila, že správanie sa žalovaného voči nej aj deťom je pre deti traumatizujúce, nevlýva dobre na ich psychický stav a odpútava ich to od ich každodenných školských aj mimoškolských povinností. Deti nemajú v prenajatom byte vytvorené vhodné podmienky, chcú sa vrátiť do ich domu, do prostredia ktoré poznajú a majú tam všetky svoje osobné veci.

38. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 388 CSP zmenil v znení uvedenom vo výroku uznesenia odvolacieho súdu. Za daného stavu dočasné vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľností nepredstavuje neprimeraný zásah do výkonu jeho vlastníckych práv, i práva žalovaného na rešpektovanie jeho obydlia, pretože jeho legitímnym cieľom je zabezpečenie reálnej a efektívnej ochrany duševného zdravia žalobkyne a spoločných detí strán sporu pred správaním žalovaného. Osvedčené právo na ochranu pokojného bývania žalobkyne (a oboch detí) má prednosť v kolízii pred vlastníckym právom žalovaného.

39. Vzhľadom na potrebu výslovnej úpravy časového limitovania doby trvania neodkladného opatrenia vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, s poukazom na princíp proporcionality a vyváženú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania, bol daný dôvod na vymedzenie doby trvania

neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej (o obmedzenie užívacieho práva žalovaného alebo vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k dotknutým nehnuteľnostiam).

40. Vzhľadom na skutočnosť, že bolo vyhovené návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej (za konanie vo veci samej nebolo možné považovať konanie o rozvod manželstva strán, z ktorého konania bol z tohto dôvodu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vylúčený na samostatné konanie) a tiež vzhľadom na charakter obmedzenia práv žalovaného, bolo namieste zaoberať sa otázkou potreby uloženia (žalobnej) povinnosti podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Z obsahu návrhu žalobkyne vyplývalo, že požadované neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou, preto odvolací súd žalobkyňu uložil povinnosť podať v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia odvolacieho súdu na súd prvej inštancie žalobu vo veci samej proti žalovanému, ktorou vyvolá konanie na súde o obmedzenie užívacieho práva žalovaného alebo vylúčenie žalovaného z užívacieho práva k dotknutým nehnuteľnostiam. Došlo k tomu preto, že týmto neodkladným opatrením neboli trvalo vyriešené vzťahy strán a preto tento nárok musí byť uplatnený žalobou. Bez riadnej žaloby nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Vecná súvislosť s hmotnoprávnym nárokom podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) bola daná, keďže sa vzťahuje na prípady ak konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie tak, že pomery v dome druhému manželovi, jeho deťom, či iným blízkym príbuzným bývajúcim v dome, nedovoľujú dom (byť) pokojne užívať, bez strachu o život a zdravie svojej osoby, ako aj ostatných členov domácnosti. Nakoľko súd nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania a žalobkyňu uložil povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP, neprichádzalo do úvahy poučenie strany podľa § 337 ods. 1 a 2 CSP o následnej žalobe protistrany. Ak žaloba v stanovenej lehote nebude žalobkyňou podaná, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší podľa § 336 ods. 3 CSP.

41. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, pričom ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie (§ 396 ods. 1 CSP). Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech. Pri prevažnom úspechu môže ísť aj o neúspech v pomerne nepatrnej časti, ako tomu bolo v danom prípade, keď primárnemu petitu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo vyhovené, iba v sekundárnej časti petitu o dobe jeho trvania bolo rozhodnuté inak ako navrhovala žalobkyňa. Teda žalobkyňa (fakticky úspešná v plnom rozsahu) bola formálne neúspešná len v pomerne nepatrnej časti. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

42. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej vznikol voči žalovanému, v konaní neúspešnému, nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP.

43. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením.